NORMES PER A LA PRESENTACIÓ D'ORIGINALS (Col·lecció SCRIPTA & FONTES)

Presentació i tractament dels components textuals

Els textos es presentaran en lletra Times New Roman, cos 11 i a 1,5 espais.
Els títols dels capítols s'escriuran en negreta, en majúscula i cos 12.
Els títols dels paràgrafs dins de cada capítol s'escriuran en negreta, en minúscula i cos 12, sense sagnar.
El primer paràgraf de cada capítol o secció s'escriurà sense sagnar mentre que la resta portarà una sangria de 1'15 punts.
Les cites extenses, de més de quatre línies, s'han de sagnar 1,15 punts respecte del marge esquerre; el text ha d'anar a cos 10 i no s'ha de posar entre cometes.
Les cites de menys de quatre línies ha d'anar entre cometes baixes i en rodona («cita cita cita»), formant part del cos del text. Si cal posar entre cometes alguna paraula de la cita, cal utilitzar les cometes altes (" ") i cometes simples (' '). Quan la cita sigui en llatí es podrà optar per inserir-la amb aquesta llengua o fent la traducció literal, inserint la llengua original en nota al peu, després de la referència bibliogràfica o documental, segons correspongui.

Quan s'insereixi dins del text una paraula en una llengua diferent, s'escriurà en cursiva i sense cap altre signe.

Notes a peu:

- Les notes s'han de presentar a peu de pàgina, no a la fi del document.
- La crida de nota dins del text s'ha de col·locar a la fi d'un paràgraf de sentit i després del signe de puntuació.
- Si una frase acaba amb cometes i després va qualsevol altre signe de puntuació, la referència a nota a peu anirà després del signe de puntuació.

Ús de les cometes:

- Cometes baixes «» per a les cites textuals i els títols d'articles de revista.
- Cometes altes "" per a nivells successius d'inserció de cometes.
- Cometes simples '' per als significats o definicions de veus i per a nivells successius d'inserció de cometes.

A l'inici del treball s'inclourà un índex general que anirà seguit d'un índex de figures que aniran numerades de forma correlativa i d'índex de gràfics, si s'escau.

Al final del treball hi haurà l'apèndix documental que portarà per títol *Corpus documental (el document, documents o volum que s'edita i és objecte del treball*).

Aquest apartat constarà de tres parts ben diferenciades i que s'indicaran també en l'índex general:

- Normes i criteris d'edició
- Edició del document o documents objecte del llibre (en cursiva)
- Altres documents que s'editen (si s'escau).

Si cal i es creu convenient, s'inclouran índexs després de l'edició de la font (toponímic, antroponímic i conceptual). Aquests podran ser un de sol diferenciant bé els noms de persones (en lletra rodona) dels noms de lloc (en cursiva) i dels conceptes (sempre en minúscula).

Al final del treball hi haurà un apartat amb la bibliografia citada al llarg del llibre. En el cas que es vulgui incloure també un llistat de la documentació utilitzada aquest apartat es titularà **Fonts i bibliografia** i haurà de contenir dos llistats ben diferenciats. Si s'utilitzen fonts publicades, es podrà optar per incloure-les dins de les fonts, indicant que no són originals, o dins de la bibliografia, amb les indicacions de qui en fa l'edició. Tant per als documents com per a la bibliografia es seguirà el mateix format que el de les notes a peu de pàgina.

Problemes habituals en la preparació de l'original

En el moment de compondre un text hi ha una sèrie d'errors que acostumen a aparèixer en tots els originals. Així, doncs, cal evitar:

- posar signes de puntuació en cursiva o negreta irregularment
- marcar l'èmfasi dins del text amb subratllat o **negreta** en lloc de fer-ho amb *cursiva* o VERSALETES
- subratllar o «posar cometes» (o les «dos coses alhora») als títols i subtítols
- escriure en MAJÚSCULES el que ha d'anar en VERSALETES, com ara els segles («segle XVII») i els cognoms dels autors en referències bibliogràfiques («Jordi PIQUÉ» en lloc de «Jordi PIQUÉ»)
- tancar entre cometes les citacions fora de text (en un paràgraf nou)
- posar punt final als títols

Cites bibliogràfiques

Llibres, tesis i treballs

COGNOMS, Nom. Any. *Títol*. Lloc d'edició en la llengua de la publicació citada: editorial, pàgina o pàgines (p.)

Capítols de llibre

COGNOMS, Nom. Any. «Títol». Dins *Títol del llibre, ed. A cura de Nom i cognoms (si és més d'un autor, separats per una coma i el darrer amb una i.* Lloc d'edició en la llengua de la publicació citada: editorial, pàgina o pàgines (p.)

Publicacions periòdiques

COGNOMS, Nom. Any. «Títol article». *Nom de la revista,* número / volum, pàgina o pàgines (p.)

Quan una obra (monografia, capítol o article) es cita per segona vegada o més, s'criurà: COGNOMS, Nom. Any. *Primeres paraules del títol...,* pàgina o pàgines (p.)

Adreces electròniques

Atès que hi ha documents electrònics que es consulten en línia, convé donar instruccions sobre la referència de l'adreça electrònica. Són aquestes:

- L'adreça electrònica ha d'anar entre parèntesis angulars (<>, també dits *angles*):

Datos estadísticos de la producción agrícola. 1988. Web del Ministeri d'Agricultura, Ra- maderia i Pesca, <http://www.marp.es/produccion.htm> [data de consulta: abril del 2025].

No cal posar en cursiva l'adreça electrònica, ja que els parèntesis angulars ja indiquen que es tracta d'una adreça electrònica[1].

- Cal consignar la data de consulta. La raó és que la informació publicada en paper roman durant molt de temps, però la informació publicada a Internet pot desaparèixer al cap del temps. A més, també poden canviar les adreces d'Internet dels organismes que publiquen la informació. Per tot plegat, cal

[1] Alguns processadors de textos subratllen automàticament aquells fragments que interpreten com a adreces URL. Abans d'imprimir el text s'ha d'eliminar aquest subratllat.

indicar al lector quan es va localitzar aquella informació a Internet. Per representar la data de consulta es posa entre claudàtors ([]) indicant-hi *consulta:* o *data de consulta.*

Cites de documents originals:

Quan en el text es faci referència a un document o conjunt de documents, la referència s'escriurà en nota al peu amb aquestes indicacions. Els noms dels arxius sempre aniran segons les sigles estandarditzades. Després de l'índex, l'autora o autora inclourà un llistat amb totes les sigles i abreviatures utilitzades en el treball amb el seu significat.

La cita serà d'aquesta manera:

ARXIU, SECCIÓ / SÈRIE / VOLUM, Títol del volum, número, foli (f.) número del foli o folis (ff.) número del foli. Síndicarà sempre al costat del número del foli l'abreviatura r. (recto) o l'abreviatura v. (verso). Quan sigui necessari es podrá incloure l'any del volum, sempre després del número d'aquest.

Quan sigui un únic document (un pergamí, per exemple)

ARXIU, SECCIÓ / SÈRIE / SIGNATURA TOPOGRÀFICA (Calaix, caixa, etc.), número de pergamí. Quan es cregui necessari es podrà incloure la data del document amb aquest ordre: any, mes, dia. Lloc (si s'escau).

Quan s'utilitzi un document o volum que és citat per un autor, després de la referència del document s'inclourà la referència bibliogràfica:
ARXIU, SECCIÓ / SÈRIE / VOLUM, Títol del volum, número, foli (f.) número del foli o folis (ff.) número del foli. Citat per Cognoms, Nom. Any. *Títol.* Lloc: Editorial, pàgina (p.) o pàgines (pp.).

Cites de documents o fonts editades

Quan s'utilitzin fonts editades, ja sigui un diplomatari de pergamins, protocols notarials o volums d'actes que han estat editats, es citaran de la següent manera:

Nom i cognoms, *Títol,* vol. 5, ed. Nom Cognoms. Any. Lloc: editorial, pàgina o pàgines (p.)

Exemple:

> Esteve Gilabert Bruniquer, *Ceremonial dels magnífichs consellers y regiment de la ciutat de Barcelona*, vol. 5, ed. Francesc Carreras Candi i Bartomeu Gunyalons i Bou. Barcelona: Impremta d'Henrich i Companyía, p. 39.

Cites bibliogràfiques a peu de pàgina

Cal seguir el criteri establert per a l'apartat de bibliografia pel que fa a estructura (vegeu *Cites bibliogràfiques*).

Abreviatures

Tradicionalment en les descripcions i referències bibliogràfiques s'utilitzen una sèrie de fórmules i abreviatures, majoritàriament d'origen llatí. Els principis que regeixen les opcions de la taula següent són els de la correcta optimització de l'espai i el major o menor ús de les formes, que s'acompanyen d'una referència explicativa.

Abreviatura o fórmula	*Altres maneres no recomanades*	*Significa*
apud	*ap.*	a
c.	*circa*	a l'entorn de
cf.	*cfr. /confer*	compareu
e. gr.	*exempli gratia*	per exemple
et alii	*et. al.*	i altres
ibidem	*ibid.* (o Ibíd.)	a la mateixa obra citada
idem	*id*. (o íd.)	el mateix autor
i.e.	*id est*	és a dir
loc. cit.	*loco citato*	en el lloc citat
op. cit.	*opere citato*	a l'obra citada
passim	pass.	pertot
q.v. (pl. qq.v.)	*quod vide*	vegeu aquesta mateixa expressió (referències internes dins de la mateixa obra)
vide	v.	vegeu
v. gr.	*verbi gratia*	per exemple
vs	*versus*	contra, en contraposició a, respecte a

Presentació i tractament dels components gràfics

- Gràfics:
  Abans del gràfic s'inclourà el número correlatiu i el títol (en cursiva i en cos de lletra 10). Si no es diu el contrari s'entendrà que el gràfic és d'elaboració pròpia. No obstant es recomana que s'indiqui la font d'on es treu la informació sempre i quan no hagi estat explicat en el cos del text. ´

  Gràfic n. Títol

- Figures:
  En el cas d'incloure figures (imatges, mapes o plànols) s'escriurà el número correlatiu (en Versaleta) i el que representa la figura (en rodona). En una altra línia s'indicarà la font d'on prové (en lletra rodona)

  FIGURA n. . Títol
ARXIU, *Títol del document o referència, foli o folis*

Normes d'edició i transcripció

Aquestes normes d'edició i transcripció son generals per qualsevol text original que es vulgui publicar a Edicions UdL, a la col·lecció SCRIPTA. En cada cas, però, l'editor del text podrà incloure algun punt per adaptar les normes al text en particular. O podrà modificar-ne si així ho considera convenient.

La transcripció respecta al màxim el text original però es segueixen aquestes normes:

- Es desenvolupen totes les abreviatures, amb la grafia i segons els usos ortogràfics actuals, sense necessitat d'escriure en lletra cursiva les lletres que apareixen abreviades al text original.

- Es regularitza l'ús de majúscules i minúscules i la puntuació segons les normes actuals. En el cas d'institucions es mantindrà la majúscula inicial. En el cas de càrrecs institucionals quan aquest substitueix el nom, es deixarà en majúscula inicial i, quan acompanyen el nom, el càrrec s'escriurà íntegrament en minúscula (ex. *el Rei va atorgar el privilegi; el rei Joan I va atorgar el privilegi).* L'adjectiu s*ant / santa* s'escriurà sempre en minúscula quan faci referència a la persona; si es refereix a un topònim o un edifici, es deixarà en majúscula inicial (ex. *sant Andreu va ser martiritzat; Sant Andreu de la Barca).*

- Es regularitza l'ús de *u* / *v* i de *i* / *j* segons els usos ortogràfics actuals.

- Es regularitza l'ús de la *ç* en aquells casos en els que clarament hi hauria de figurar aquesta grafia i que al text original apareix com una lletra. Si aquest ús és excepcional es pot mantenir la grafia original i afegir una nota d'edició al peu amb les indicacions pertinents.

- Es regularitza l'ús de *g* i *q* seguint l'ortografia actual tot i que en l'original les dues grafies puguin tenir formes molt similars o iguals. Així, paraules com *pràtiqa* o *pràtiga* s'escriuen *pràtica* per a una millor comprensió. Si aquest ús és excepcional es pot mantenir la grafia original i afegir una nota d'edició al peu amb les indicacions pertinents.

- Es regularitza l'ús de *b* i *v* seguint l'ortografia actual, tot i que en l'original les dues grafies puguin tenir formes molt similars o iguals.

- En els casos en els que la lletra *g* substitueix la *j* es transcriu segons la grafia actual per a una millor comprensió del text. Si aquest ús és excepcional es pot mantenir la grafia original i afegir una nota d'edició al peu amb les indicacions pertinents.

- En el cas que manquin lletres en el text original i aquestes no estiguin abreviades no s'afegiran a la transcripció. No obstant, si l'editor ho considera convenient, les podrà afegir entre [ ] per a una major comprensió del text. (ex. *prà[c]tica*). Si aquest ús és excepcional es pot mantenir la grafia original i afegir una nota d'edició al peu amb les indicacions pertinents. Si hi ha paraules en les que regularment hi falta una lletra, es pot deixar segons el text original i indicar en una primera nota d'edició aquesta circumstància (ex. *ay* en lloc d'*any*) o en una nota afegida a les normes d'edició.

- Les paraules sobreescrites es transcriuen entre ⌈ ⌉ quan son per sobre de la línia d'escriptura i entre ⌊ ⌋ quan son per sota.
- Les lletres o paraules il·legibles s'indicaran amb [...] i, si hom ho creu necessari, s'afegirà qualsevol aclariment amb una nota al peu de pàgina.

- Quan el text presenta una o diverses lletres, una paraula o una frase ratllada, i es pot llegir, ja sigui tot la paraula o només una part d'ella, s'indica amb [paraula]*. (ex. [els flequers]* ; els[flequers]* flequeres). En el cas que aquestes lletres, paraules o frases estiguin sobreescrites o als marges es transcriuran seguin les indicacions donades anteriorment al respecte (ex. ⌈[els flequers]* ⌉.

- Les anotacions al marge es transcriuen entre [ ], indicant en cursiva en quin marge es troben, i s'inseriran a l'inici del paràgraf al que facin referència o a l'inici

de la línia en el cas de que la paraula o frase inserida figurin al mig del text. Si hom ho creu necessari es pot aclarir amb una nota al peu (ex. [*marge esquerre*: nota dels flequers]).

- Els textos escrits en columna s'escriuen a línia tirada, indicant a l'inici, en cursiva i entre [ ] en quina columna [dreta; centre; esquerra] es troba el llistat corresponent (ex. [*columna central*: consellers de la mà mitjana]). En el cas de textos de tipus econòmic com ara els llistats comptables, l'editor podrà optar per transcriure-ho en columna o a línia tirada, seguint sempre les indicacions donades en aquest paràgraf.

- Les repeticions de lletres o paraules es transcriuran i s'indicaran amb (sic) després de la repetició.

- En el cas d'una paraula o frase que en el text apareix subratllada, es transcriu així sense afegir cap nota d'edició.